

Broj: 03-02-1095/2022 (sur. 03-02-137/2023)
Sarajevo, 07.03.2024. godine

PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE

- Zastupnički dom -
gđa. Mirjana Marinković – Lepić, predsjedateljica
- Dom naroda -
gosp. Tomislav Martinović, predsjedatelj

Poštovani,

Sukladno članku IV.B.3.7.c) (III) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, a u svezi sa čl. 178. i 179. Poslovnika Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH”, br. 69/07, 2/08, 26/20 i 13/24) i sa čl. 171. i 172. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH”, br. 27/03, 21/09 i 24/20), radi razmatranja i usvajanja, dostavljam Vam **PRIJEDLOG ZAKONA O JEDINSTVENIM NAČELIMA I OKVIRU MATERIJALNE POTPORE OSOBAMA SA INVALIDITETOM U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**, koji je utvrdila Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 29. sjednici, održanoj 06.03.2024. godine.

Prijedlog zakona se dostavlja na službenim jezicima i pismima Federacije Bosne i Hercegovine.

S poštovanjem,

Privitak u printanoj i elektronskoj formi (CD):

- Prijedlog zakona na hrvatskom jeziku,
- Obrazac objedinjenih komentara, primjedbi, prijedloga i sugestija na Nacrt zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne potpore osobama sa invaliditetom u Federaciji Bosne i Hercegovine,
- Izjava o usklađenosti,
- Obrazac broj 2 i
- Obrazac IFP-DA

Co: Federalno ministarstvo rada i socijalne politike
gosp. Adnan Delić, ministar

Co: predmet

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VLADA

PRIJEDLOG

ZAKON O JEDINSTVENIM NAČELIMA I OKVIRU MATERIJALNE POTPORE
OSOBAMA SA INVALIDITETOM U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Sarajevo, ožujak 2024. godine

ZAKON O JEDINSTVENIM NAČELIMA I OKVIRU MATERIJALNE POTPORE OSOBAMA SA INVALIDITETOM U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

POGLAVLJE I - OPĆE ODREDBE

Članak 1. (Predmet)

Ovim zakonom uređuju se temeljni principi zaštite osoba sa invaliditetom, definicija osobe sa invaliditetom, definicija invaliditeta, jedinstvena načela, jedinstveni institucionalni model za ocjenu stupnja invaliditeta, materijalna potpora osoba sa invaliditetom - temeljna prava, obim i uvjeti pod kojima se ostvaruju, osnovica za ta prava, financiranje, svrha isplate novčanih naknada za priznata prava, postupak za ostvarivanje temeljnih prava, verifikacija zakonitosti korištenja ostvarenih prava, nadzor nad primjenom zakona i druga pitanja od značaja za ostvarivanje temeljnih prava osoba sa invaliditetom na području Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija).

Članak 2. (Gramatička terminologija)

Izrazi koji se u ovom zakonu i propisima donesenim na temelju ovog zakona upotrebljavaju u jednom gramatičkom rodu, se bez diskriminacije odnose i na muškarce i na žene.

POGLAVLJE II - TEMELJNI PRINCIPI I JEDINSTVENA NAČELA ZAŠTITE OSOBA SA INVALIDITETOM

Članak 3. (Nadležnost)

Zaštita osoba sa invaliditetom zajednička je nadležnost Federacije i kantona.

Članak 4. (Proširenje prava prema mogućnostima kantona)

- (1) Pored prava utvrđenih ovim zakonom, organi i institucije u čijoj je nadležnosti zaštita i ostvarivanje prava osoba sa invaliditetom, mogu sukladno svojim finansijskim mogućnostima i potrebama osoba sa invaliditetom, u svojim posebnim zakonima ugraditi jedinstvena načela iz ovog zakona, te utemeljiti i

druga prava, koja će biti u funkciji unapređenja položaja osoba sa invaliditetom u društvu.

- (2) Propisima iz stavka (1) ovog članka, ne mogu se izmijeniti temeljna prava materijalne potpore osoba sa invaliditetom, utvrđena ovim zakonom, niti po vrsti niti po obimu.

Članak 5.
(Poticanje saradnje sa organizacijama)

U cilju ostvarivanja boljeg položaja i zaštite osoba sa invaliditetom, čija se temeljna prava utvrđuju ovim zakonom, nadležni organi Federacije, kantona i općina će ostvarivati, podržavati i poticati suradnju sa reprezentativnim organizacijama osoba sa invaliditetom.

Članak 6.
(Primjena propisa)

U postupku ostvarivanja prava utvrđenih ovim zakonom, primjenjuju se odredbe Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 2/98, 48/99 i 61/22), izuzev u dijelu postupka koji je odredbama ovog zakona posebno uređen.

Članak 7.
(Temeljni uslovi za ostvarivanjem prava)

Pravo na novčane naknade na osobnu invalidninu, dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak po odredbama ovog zakona, ostvaruju osobe sa invaliditetom, koje između ostalih, ispunjavaju i ove uvjete:

- a) kod kojih je ocjenom medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja (u daljem tekstu: Institut) utvrđen stupanj ukupnog oštećenja organizma u visini od 90% i 100 %;
- b) osobe koje su državljanji Bosne i Hercegovine;
- c) osobe koje imaju prijavljeno stalno prebivalište na području Federacije u trajanju od najmanje 6 mjeseci.

Članak 8.
(Gubitak prava zbog odjave prebivališta)

- (1) Ukoliko korisnik prava odjavi prebivalište sa područja Federacije, dalje korištenje svih prava utvrđenih pravomočnim rješenjem prestaje sa datumom odjave.

(2) Ukoliko je osoba sa invaliditetom napustila svoje prebivalište ili je napustila područje Bosne i Hercegovine, a nije odjavila svoje prebivalište kod nadležnih organa, nadležni centar za socijalnu skrb će privremeno obustaviti isplatu novčanih naknada, sve dok neposrednim uvidom u mjestu prijavljenog prebivališta utvrdi da li osoba zaista boravi na prijavljenoj adresi, te će sukladno sa tim donijeti rješenje.

Članak 9.
(Načelo nediskriminacije)

U postupku za ostvarivanje prava iz ovog zakona, zabranjen je svaki oblik diskriminacije utemeljen na rasu, boji kože, jeziku, vjeri, etničkoj pripadnosti, invaliditetu, starosnoj dobi, nacionalnom ili socijalnom porijeklu, vezi s nacionalnom manjinom, političkom ili drugom uvjerenju, imovnom stanju, članstvu u sindikatu ili drugom udruženju, obrazovanju, društvenom položaju i spolu, seksualnoj orientaciji, rodnom identitetu, spolnim karakteristikama i bilo koji drugim stvarnim ili pretpostavljenim temeljima.

Članak 10.
(Jedinstvena načela)

Jedinstvena načela u smislu ovog zakona su:

- a) rodna jednakost, ravnopravnost i nediskriminacija spolna, starosna, vjerska, rasna, nacionalna, etnička, socijalna, politička, te svaka druga po bilo kojoj drugoj osnovi;
- b) dostupnost i jednak tretman u ostvarivanju prava osoba sa invaliditetom po ovom zakonu;
- c) pristup informacijama i odgovarajuća komunikacija korisnika i pružatelja usluga;
- d) uvažavanje urođenog dostojanstva fizičkog, psihičkog, spolnog i ekonomskog integriteta, osobne autonomije, uključujući slobodu izbora i neovisnost osoba sa invaliditetom i afirmiranje njihovih potreba i mogućnosti;
- e) razvijanje ambijenta za stvaranje jednakih mogućnosti za osobe sa invaliditetom, sa posebnim osvrtom na osobe sa najtežim oblicima invaliditeta;
- f) osiguranje aktivne uloge, promocije i podrške za osobe sa invaliditetom u svim politikama i mjerama;
- g) osiguranje uključivanja pitanja invaliditeta u sve razvojne dokumente u zemlji, na svim nivoima organiziranja;

- h) osiguranje sektorskih mjera kojima se ta pitanja uređuju za zdrave osobe, čijom bi provedbom bile stvorene mogućnosti za ravnopravno sudjelovanje osoba sa invaliditetom u području obrazovanja, pristupačnosti okoliša, usluga i informacija, zdravstvene skrbi i socijalne sigurnosti, zapošljavanja i samostalnog obiteljskog života, športa i rekreacije, pristupa kulturi, pravdi, pravu na religiju i uključivanje u politički i javni život, podizanja svijesti javnosti i unapređivanje poštivanja njihovih prava.

Članak 11.
(Prava osoba sa invaliditetom)

- (1) Osobe sa invaliditetom iz članka 12. ovog zakona imaju slijedeća prava i to na:
- a) osobnu invalidninu;
 - b) dodatak za njegu i pomoć od drugog lica;
 - c) ortopedski dodatak;
 - d) pomoć u troškovima liječenja i nabavci ortopedskih pomagala;
 - e) osposobljavanje za život i rad (profesionalna rehabilitacija, prekvalifikacija i dokvalifikacija);
 - f) prednost pri zapošljavanju pod jednakim uvjetima;
 - g) novčanu i drugu materijalnu pomoć;
 - h) smještaj u hraniteljsku obitelj;
 - i) smještaj u ustanovu socijalne skrbi;
 - j) usluge socijalnog i drugog stručnog rada;
 - k) kućna njega i pomoć u kući;
 - l) rana razvojna podrška;
 - lj) prioritetno stambeno zbrinjavanje;
 - m) psihološka i pravna pomoć;
 - n) osobni asistent;

- nj) asistent u obrazovanju;
- (2) Prava iz stavka (1) toč. a), b) i c) ovog članka, ostvaruju se pod uvjetima, na način i po postupku utvrđenim ovim zakonom.
- (3) Prava iz stavka (1) toč. d), e), f), g), h), i), j), k), l), m) i nj) ovog članka, mogu se ostvariti sukladno propisima o socijalnoj skrbi, zdravstvenom osiguranju, zdravstvenoj skrbi, zapošljavanju i obrazovanju.
- (4) Pravo iz stavka (1) točka n) ovog članka, ostvarit će se u skladu sa propisima koji će biti doneseni na kantonalm nivou.
- (5) Propisima kantona mogu se utvrditi i druga prava sukladno finansijskim mogućnostima kantona i programima razvoja socijalne skrbi.

POGLAVLJE III - DEFINICIJA OSOBE SA INVALIDITETOM I INVALIDITETA

Članak 12.

(Definicija osobe sa invaliditetom)

Osoba sa invaliditetom, u smislu ovog zakona, je osoba koja ima trajna tjelesna, psihička, intelektualna ili osjetilna oštećenja, prouzrokovana bolešću (urođenom ili stičenom) ili povredom, koje se ne može otkloniti liječenjem ili mjerama medicinske zaštite, a koja je zbog takvog stanja u interakciji s različitim preprekama spriječena da potpuno i učinkovito sudjeluje u društvu na ravnopravnom temelju sa drugima članovima tog društva, a to su djeca i odrasli:

- a) slijepa i slabovidna;
- b) gluha i nagluha;
- c) sa poremećajima u govoru i glasu;
- d) sa tjelesnim oštećenjima i trajnim smetnjama u fizičkom razvoju;
- e) sa smetnjama u intelektualnom razvoju (lakog, umjerenog, težeg i teškog stepena);
- f) sa psihičkim poremećajima;
- g) osobe sa kombiniranim smetnjama (višestruko ometena u razvoju).

Članak 13.

(Posljedice starosti)

Kod osoba kod kojih je do promjene u fiziološkom funkcioniranju organizma (ograničenje fizioloških i psihičkih sposobnosti kao što je umanjenje snage, izdržljivosti i opterećenja, smanjenje pokretljivosti kičme i ekstremiteta, staračko smanjivanje pamćenja, specifična ograničenja vida i sluha) došlo uslijed prirodnog procesa starenja, ne utvrđuje se invaliditet, a ostvarivanje prava po osnovu takvog stanja se može utvrditi kantonalnim propisima.

Članak 14.
(Definicija invaliditeta)

Invaliditet predstavlja zajednički termin za trajno oštećenje, ograničenje aktivnosti i restrikcije u učestvovanju, koji označava negativne aspekte interakcije pojedinaca, u odnosu na osobne faktore i faktore okoline.

Članak 15.
(Vrste invaliditeta)

Invaliditet može biti:

- a) psihički (psihička oboljenja);
- b) intelektualni (smetnje u intelektualnom razvoju i funkcioniranju);
- c) fizički (tjelesna oštećenja);
- d) senzorni (čulna oštećenja).

POGLAVLJE IV - TEMELJNA PRAVA OSOBA SA INVALIDITETOM

Članak 16.
(Zakonski minimum oštećenja organizma za ostvarivanjem svih prava)

Radi ostvarivanja temeljnih prava utvrđenih ovim zakonom, osobe sa invaliditetom se razvrstavaju prema utvrđenom stupnju oštećenja organizma u dvije grupe i to:

- a) I grupa- osobe sa invaliditetom sa 100 % oštećenja organizma,
- b) II grupa-osobe sa invaliditetom sa 90 % oštećenja organizma.

Odjeljak A. Osobna invalidnina

Članak 17.
(Uvjeti za ostvarivanjem prava na osobnu invalidninu)

- (1) Osoba sa invaliditetom može ostvariti pravo na osobnu invalidninu, koja je temelj za priznavanje drugih prava po odredbama ovog zakona, ukoliko je utvrđeno oštećenje organizma u stupnju od 90 % i 100 %.
- (2) Osobna invalidnina je novčana naknada, koja se isplaćuje osobi sa invaliditetom kao potpora u obavljanju svakodnevnih aktivnosti, zbog utvrđenog stanja invaliditeta.

Članak 18.

(Utvrđivanje visine naknade za osobnu invalidninu)

- (1) Osobna invalidnina određuje se u mjesecnom iznosu, sukladno stupnju oštećenja organizma prema nalazu, ocjeni i mišljenju Instituta.
- (2) Mjesečni iznosi osobne invalidnine određuju se u procentu od osnovice definirane u članku 24. ovog zakona i to:

Grupa	Procenat
a) I - osobe sa invaliditetom sa 100 % oštećenja organizma	40%
b) II - osobe sa invaliditetom sa 90 % oštećenja organizma.	30 %
(3) Pravo iz stavka (1.) ovog članka ne mogu ostvariti osobe sa invaliditetom, koje osobnu invalidninu ostvaruju ili mogu ostvariti prema propisima o pravima branitelja i članova njihovih obitelji, propisima o skrbi civilnih žrtava rata i propisima o mirovinskom i invalidskom osiguranju - pravo naknade za fizičku onesposobljenost.	

Odjeljak B. Naknada za njegu i pomoć od drugog lica

Član 19.

(Uvjeti za ostvarivanjem prava na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica)

- (1) Radi ostvarivanja prava na naknadu za njegu i pomoć od drugog lica, osobe sa invaliditetom razvrstavaju se u dvije grupe i to:
 - a) Prva grupa - osobe sa invaliditetom koje su, prema ocjeni Instituta, zbog utvrđenog oštećenja organizma upućene na stalnu njegu i pomoć od drugog lica, jer ne mogu same udovoljiti svojim temeljnim životnim potrebama bez pomoći drugog lica.
 - b) Nemogućnost udovoljavanja temeljnim životnim potrebama, u smislu ovog članka, podrazumijeva da se osobe ne mogu samostalno kretati u stanu i izvan stana, uzimati hranu, oblačiti se i svlačiti, održavati osobnu higijenu, obavljati druge temeljne fiziološke potrebe, kao i slijepi osobe čiji je ostatak vida na oba oka ispod 0,05 sa korekcijom.

- c) Druga grupa - osobe sa invaliditetom koje, prema ocjeni Instituta, ne mogu potpuno udovoljiti svojim temeljnim životnim potrebama bez pomoći drugog lica.
 - d) Pod nemogućnošću potpunog udovoljavanja temeljnim životnim potrebama, u smislu ovog članka, podrazumijeva se da se osoba, bez pomoći drugog lica, ne može samostalno kretati izvan stana radi nabavke temeljnih životnih potrepština i korištenja zdravstvene skrbi.
- (2) Pravo iz stavka (1.) ovog članka ne mogu ostvariti osobe sa invaliditetom koji dodatak za njegu i pomoć od drugog lica ostvaruju ili mogu ostvariti prema propisima o pravima branitelja i članova njihovih obitelji i skrbi civilnih žrtava rata.
- (3) Dodatak za njegu i pomoć od drugog lica je novčana naknada, koja se isplaćuje osobi sa invaliditetom, kod koje je utvrđeno najteže oštećenje organizma, zbog kojeg osoba ne može samostalno, bez pomoći druge osobe, funkcionirati u zajednici sa drugima i savladavati barijere.

Članak 20.

(Utvrđivanje visine naknada za dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i isključenje od korištenja)

(1) Mjesečni iznos naknade za njegu i pomoć od drugog lica određuje se u procentu od osnovice iz članka 24. ovog zakona i to:

a) I grupa	100% od osnovice
b) II grupa	50% od osnovice

(2) Pravo na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica ne može ostvariti osoba sa invaliditetom smještena u ustanovu socijalne skrbi, ukoliko troškovi smještaja u cijelosti padaju na teret općinskog, odnosno kantonalnog proračuna.

(3) Osoba sa invaliditetom koja je smještena u ustanovu socijalne skrbi može, uz ispunjenje svih ostalih uvjeta predviđenih ovim zakonom, ostvariti pravo na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica ukoliko on, članovi njegove obitelji, staratelj ili treće lice, snose najmanje 50 % ukupnih troškova smještaja.

Odjeljak C. Naknada za ortopedski dodatak

Članak 21.

(Uvjet za ostvarivanjem i utvrđivanje visine naknada za ortopedski dodatak)

(1) Naknadu za ortopedski dodatak može ostvariti osoba kod koje je, sukladno ocjeni Instituta utvrđena potreba za ovakvim vidom materijalne skrbi, a kod koje

je došlo do amputacije najmanje jednog ekstremiteta ili teškog oštećenja funkcije ekstremiteta, slijepa osoba kao i osoba sa enukleacijom jednog oka, te osoba sa oštećenjem sluha koja koristi slušni aparat.

- (2) Ortopedski dodatak određuje se u mjesecnom iznosu u visini od 7% od osnovice iz članka 24. ovog zakona.
- (3) Pravo iz stavka 1. ovog članka ne mogu ostvariti osobe sa invaliditetom koje ortopedski dodatak ostvaruju ili mogu ostvariti prema propisima o pravima branitelja i članova njihovih obitelji i skrbi civilnih žrtava rata.
- (4) Ortopedski dodatak je novčana naknada, koja se dodjeljuje osobi sa invaliditetom, koja koristi ortopedsko pomagalo, a služi za servisiranje oropedskog pomagala, dok je u roku upotrebe.

Članak 22.

(Ograničenje u korištenju prava zbog određenih kaznenih djela)

- (1) Prava utvrđena ovim zakonom ne može ostvarivati osoba koja je pravomoćnom sudskom presudom osuđena za kazneno djelo iz članka 156. „Napad na ustavni poredak BiH”, članka 172. „Zločini protiv čovječnosti”, članka 173. „Ratni zločin protiv civilnog stanovništva” i članka 175. „Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika” iz Kaznenog zakona Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH”, br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 8/10, 47/14, 22/15, 40/15, 35/18, 46/21, 31/23 i 47/23), kao i kaznenog djela iz članka 149. „Napad na ustavni poredak” iz Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH”, br. 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 i 31/23).
- (2) Osoba iz stavka (1) ovog članka gubi pravo koje joj je sukladno odredbama ovog zakona, priznato prije donošenja presude.
- (3) Prestanak prava iz stavka (2) ovog članka, utvrdit će prvostupanjski organ posebnim rješenjem, zaključno sa danom pravomoćnosti presude.
- (4) Osobi koja je ostvarila pravo po ovom zakonu, a protiv koje je pokrenut kazneni postupak zbog djela iz stavka (1) ovog članka, ne isplaćuju se novčana primanja za vrijeme do okončanja tog postupka, o čemu prvostupanjski organ donosi posebno rješenje.
- (5) Zadržana novčana primanja isplatit će se osobi iz stavka (4) ovog članka, ukoliko krivični postupak protiv nje bude pravomoćnom odlukom suda obustavljen, ili ako korisnik pravomoćnom presudom bude oslobođen optužbe, odnosno, ako optužba protiv njega bude odbijena, ali ne zbog nenadležnosti suda.

Članak 23.

(Utjecaj sudskih presuda na korištenje prava)

- (1) Korisniku prava, osuđenom pravomoćnom sudskom presudom na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci i duže, ne pripadaju ta prava za vrijeme dok se nalazi na izdržavanju kazne.
- (2) Ako se korisnik novčanih naknada za priznata prava nalazi u pritvoru, članovima obitelji koje korisnik izdržava za vrijeme trajanja pritvora, isplaćuje se polovina tih primanja. Zadržana polovina primanja isplatit će se korisniku, ako kazneni postupak bude pravomoćnom odlukom suda obustavljen ili ako korisnik pravomoćnom presudom bude oslobođen optužbe, odnosno, ako optužba protiv njega bude odbijena, ali ne zbog nenadležnosti suda.

Članak 24.

(Utvrđivanje osnovice za obračun novčanih naknada)

Osnovica za određivanje mjesecnih novčanih naknada, prema ovom Zakonu, utvrđuje se u iznosu od 495,20 KM (četiristotinedevedesetpet i 20/100), koja se odlukom Vlade Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada Federacije), početkom svake godine mijenja i usklađuje sukladno odredbama članka 25. ovog Zakona.

Članak 25.

(Usklađivanje osnovice)

- (1) Visina osnovice iz članka 24. ovog Zakona usklađivat će se u visini zbroja 50% stupnja porasta potrošačkih cijena i 50 % procента porasta realnog bruto društvenog proizvoda u Federaciji u prethodnoj godini, a prema podacima Federalnog zavoda za statistiku, a najviše do stope rasta realnog društvenog proizvoda u prethodnoj godini. Usklađivanje osnovice vršit će se početkom tekuće godine.
- (2) U slučaju negativnog kretanja potrošačkih cijena i realnog bruto društvenog proizvoda u smislu stavka (1) ovog članka, usklađena osnovica iz članka 24. ovog zakona neće se smanjivati.
- (3) Ukoliko se zbog usklađivanja osnovice mijenjaju visine novčanih naknada za priznata prava, korisnicima se neće izdavati nova rješenja, ali će im biti isplaćene naknade sukladno izmijenjenim iznosima.

Odjeljak D. Svrha isplate novčanih naknada za prznata prava

Članak 26. (Izjednačavanje mogućnosti)

Svrha isplate novčanih naknada osobama iz članka 11. stavak (1) točke a), b) i c) u smislu ovog zakona, je stvaranje pretpostavki kojima će se osigurati jednake mogućnosti osobama sa invaliditetom, odnosno namjera države da osobama sa najtežim stupnjem oštećenja organizma nadoknadi dio troškova prouzrokovanih invaliditetom, kako bi ravnopravno participirale sa drugima u svim sferama života.

POGLAVLJE V - POSTUPAK ZA OSTVARIVANJEM PRAVA

Članak 27. (Nadležnost u postupku)

Postupak za rješavanje o pravima na osobnu invalidinu, dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak u prvostupanjskom postupku, provode centri za socijalnu skrb i općinske službe socijalne skrbi sa područja Federacije, kojima su povjereni poslovi socijalne skrbi, prema mjestu prebivališta podnositelja zahtjeva (u daljem tekstu: centri za socijalni rad), a o žalbama protiv rješenja donesenih u prvom stupnju, rješava Federalno ministarstvo rada i socijalne politike (u daljem tekstu: Ministarstvo).

Članak 28. (Postupak revizije)

- (1) Rješenje doneseno u prvostupanjskom postupku, kojem je podnosiocu zahtjeva prznato pravo na temelju ovog zakona, podliježe reviziji.
- (2) Reviziju po službenoj dužnosti vrši Ministarstvo.
- (3) Revizija odlaže izvršenje rješenja.
- (4) Ako je protiv prvostupanjskog rješenja izjavljena žalba, o reviziji i žalbi se rješava istim rješenjem.
- (5) Ako protiv rješenja iz stavka 1. ovog članka nije izjavljena žalba, prvostupanjski organ koji je donio to rješenje će ga zajedno sa spisima predmeta dostaviti organu nadležnom za reviziju, u roku od osam dana nakon isteka roka za žalbu.

Članak 29.

(Postupanje drugostupanjskog organa u revizionom postupku)

- (1) Drugostupanjski organ će u postupku revizije poništiti ili ukinuti prvočestupansko rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak ili sam rješiti stvar, ako utvrdi da su u prvočestupanskom postupku nepotpuno ili pogrešno utvrđene činjenice ili da se u postupku nije vodilo računa o pravilima postupka, koja bi bila od utjecaja na rješavanje ili ako utvrdi da su pogrešno ocijenjeni dokazi, ili da je iz utvrđenih činjenica izведен pogrešan zaključak o činjeničnom stanju ili da je pogrešno primijenjen materijalni propis na osnovu kojeg je stvar rješena.
- (2) Prvočestupanski organ čije je rješenje u postupku revizije poništено ili ukinuto i predmet vraćen na ponovni postupak, donosi novo rješenje.
- (3) Protiv rješenja iz stavka (2) ovog članka će se obaviti ponovni postupak revizije i na isto se može izjaviti žalba.

Članak 30.

(Postupanje drugostupanjskog organa po izjavljenoj žalbi)

- (1) U drugostupanjskom postupku po žalbi, Ministarstvo će pribaviti nalaz, ocjenu i mišljenje Instituta, ako je predmet žalbe ocjena Instituta.
- (2) U postupku po izjašnjenju na pribavljeni nalaz u drugostupanjskom postupku, Ministarstvo može, shodno slobodnoj procjeni pribaviti još jedan nalaz i mišljenje drugostupanske lječničke komisije, o oštećenju organizma i potrebi za korištenjem prava na dodatak za njegu i pomoć drugog lica i ortopedski dodatak.

Članak 31.

(Dokazna sredstva)

- (1) Oštećenje organizma osobe sa invaliditetom, potrebu za korištenjem prava na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak, utvrđuje se na temelju ocjene medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja Instituta.
- (2) Zahtjev Institutu za pribavljanjem ocjene medicinskog vještačenja, ne smatra se zahtjevom za ostvarivanjem prava u upravnom postupku.
- (3) Podnositelj zahtjeva je dužan, prilikom predaje zahtjeva za ostvarivanjem prava centru za socijalni rad, uz ostalu potrebnu dokumentaciju, priložiti i konačan nalaz Instituta pribavljen u postupku medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja.
- (4) Osim dokaza iz stavka (3) ovog članka, u spisima predmeta prije rješavanja o zahtjevu podnosioca, potrebno je pribaviti slijedeće dokumente i to:

- a) kopiju osobne karte;
- b) prijavu prebivališta (CIPS);
- c) dokaz nadležnog organa da traženo pravo ne ostvaruje, odnosno ne može ostvariti po propisima o pravima branitelja i članova njihovih obitelji, civilnim žrtvama rata i mirovinskom-invalidskom osiguranju;
- d) uvjerenje o državljanstvu;
- e) izvod iz matične knjige rođenih;
- f) kopiju tekućeg računa.

Članak 32.

(Jedinstveni institucionalni model ocjene)

- (1) Stupanj invaliditeta u smislu članka 16. ovog zakona, utvrđuje se na temelju jedinstvenih pravila, kriterija i procedura, za sve osobe sa invaliditetom bez obzira na uzrok nastanka invaliditeta.
- (2) Ocjenu o stupnju invaliditeta iz stavka (1) ovog članka, donosi Institut na temelju pravilnika o jedinstvenim kriterijima i pravilima postupka za medicinsko vještačenje i Liste invaliditeta, koja je njegov sastavni dio.
- (3) Ocenom se utvrđuju samo trajne, odnosno konačne promjene u zdravstvenom stanju, odnosno trajno oštećenje organizma koje je prouzrokovano bolešcu (urođenom ili stečenom), povredom i koje se ne može otkloniti mjerama liječničke zaštite i rehabilitacije.
- (4) Ocjena iz prethodnog stavka ovog članka treba da sadrži obrazloženje utvrđivanja potrebe za korištenjem prava na dodatak za njegu i pomoći od drugog lica, odnosno kojim temeljnim životnim potrebama osoba sa invaliditetom ne može samostalno udovoljiti ili ne može potpuno samostalno udovoljiti, bez pomoći drugog lica.
- (5) Pribavljanje ocjene medicinskog vještačenja se obavlja na zahtjev osobe sa invaliditetom ili po zahtjevu nadležnog organa.

Članak 33.

(Postupanje po kontrolnom pregledu)

- (1) Mogućnost kontrolnog pregleda se utvrđuje djetetu do navršene 15-te godine života.

- (2) Ukoliko je ocjenom medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja određen kontrolni pregled, rješenje ima privremeni karakter i korištenje novčanih naknada za priznata prava po tom rješenju traje do datuma naloženog kontrolnog pregleda, pa se dalja isplata korisniku prava obustavlja.
- (3) Ako se naloženi kontrolni pregled kod Instituta, zahtjevom prijavi u roku koji je određen rješenjem, novim rješenjem po obavljanju kontrolnog pregleda, korisniku se prava priznaju kontinuirano, bez obzira kada će Institut sačiniti i dostaviti konačnu ocjenu medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja.
- (4) Ukoliko korisnik ne postupi u određenom roku i ne obavi kontrolni pregled, korištenje prava mu prestaje rješenjem o prestanku prava sa datumom kontrolnog pregleda, a za nastavak korištenja prava treba podnijeti novi zahtjev za ostvarivanjem prava kod nadležnog centra za socijalni rad.
- (5) Prava po novom zahtjevu se priznaju sukladno odredbama članka 41. ovog zakona.

Članak 34.

(Troškovi postupka i refundacija troškova)

- (1) Troškovi postupka za ostvarivanjem prava u prvom stupnju padaju na teret podnositelja zahtjeva.
- (2) Ukoliko podnositelju zahtjeva, sukladno ovom zakonu, prvostupanjskim rješenjem budu priznata prava, ima pravo na refundaciju troškova pregleda iz sredstava kantonalnog proračuna kantona u kojem osoba ima prebivalište u momentu podnošenja zahtjeva, po podnesenom zahtjevu za povrat.
- (3) Troškovi drugostupanjskog postupka padaju na teret organa koji vodi postupak.
- (4) Pod troškovima postupka u smislu ovoga članka, podrazumijevaju se isključivo troškovi pribavljanja ocjene medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja Instituta.

Članak 35.

(Ponovni postupak)

- (1) Na zahtjev korisnika prava ponovni postupak, sukladno ovom zakonu, može se pokrenuti, tek nakon isteka dvije godine od dana donošenja rješenja po kojem ostvaruje pravo.
- (2) Postupak se može pokrenuti i prije isteka ovoga roka, ukoliko se radi o novoj povredi ili bolesti pa je nastupilo pogoršanje zdravstvenog stanja, što je utvrđeno novim nalazom, ocjenom i mišljenjem Instituta po zahtjevu za

pogoršanjem, u odnosu na utvrđene povrede i bolesti u ranijem nalazu Instituta.

- (3) Ukoliko je novi nalaz Instituta identičan ranijem nalazu, po zahtjevu za ostvarivanjem prava zbog pogoršanja, centar za socijalni rad neće donositi novo rješenje o priznavanju istih prava istog obima, već će odbiti zahtjev zbog neispunjavanja uvjeta za ostvarivanjem prava po novopodnesenom zahtjevu zbog pogoršanja koje nije nastupilo.

POGLAVLJE VI - VERIFIKACIJA ZAKONITOSTI KORIŠTENJA PRAVA

Članak 36.

(Korisnici koji podliježu verifikaciji)

Svi korisnici prava na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak, koji su ta prava ostvarili po odredbama Zakona o osnovama socijalne skrbi, skrbi civilnih žrtava rata i skrbi obitelji sa djecom („Službene novine Federacije BiH”, br. 36/99, 54/04, 39/06, 14/09, 45/16, 40/18 i 16/23), do dana stupanja na snagu ovog zakona, podliježu verifikaciji zakonitosti korištenja prava (u daljem tekstu: verifikacija).

Članak 37.

(Nadležnost za provedbu)

Za provedbu verifikacije korisnika, sukladno odredbama ovog zakona, nadležan je Institut, nadležni centri za socijalni rad i Ministarstvo, svako iz okvira svojih nadležnosti.

Članak 38.

(Sadržaj verifikacije)

- (1) Pod verifikacijom u smislu ovog članka, podrazumijeva se provjera zakonitosti ostvarenog prava na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak, koja će se obaviti ponovnim uvidom u raspoloživu medicinsku dokumentaciju i neposrednim pregledom korisnika prava od strane Instituta, u suradnji sa predstavnicima nadležnog centra za socijalni rad, koji će sačiniti stručnu opservaciju funkciranja osobe u realnim uvjetima.
- (2) Novčana sredstva za provedbu verifikacije su u cijelosti osigurana u federalnom proračunu.

Članak 39.
(Rokovi)

- (1) Odazivanje korisnika prava na verifikaciju je obvezatno, odmah po primitku uredno dostavljenog poziva, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana urednog uručenja poziva.
- (2) Nakon obavljene verifikacije, nadležni centri za socijalni rad su dužni po službenoj dužnosti donijeti nova rješenja o daljem priznavanju ili pak prestanku prava, u odnosu na ona koja su utvrđena ranijim pravomoćnim rješenjem.
- (3) U slučaju da se uredno pozvani korisnik prava ne javi na poziv za obavljanje verifikacije, ni u krajnjem roku od šest mjeseci od dana uredno uručenog poziva, donosi se rješenje o prestanku prava na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak, a prava prestaju protekom roka iz stavka (1) ovog članka.

Članak 40.
(Provedbeni akti)

Federalni ministar rada i socijalne politike će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, donijeti podzakonski akt u kojem će biti bliže uređen postupak, rokovi, način, mjesto i dinamika obavljanja verifikacije, te sadržaj opservacije.

POGLAVLJE VII - POSEBNE ODREDBE

Članak 41.
(Početak ostvarivanja prava)

- (1) Za korisnike prava, koji ispunjavaju uvjete za ostvarivanjem prava iz ovog zakona, prava će se priznati od prvog dana narednog mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za priznavanjem prava centru za socijalni rad.
- (2) Novčana primanja utvrđena ovim zakonom isplaćuju se u mjesecnim iznosima u tekućem mjesecu retroaktivno za prethodni mjesec.

Članak 42.

(Obveza prijave nastalih promjena)

Korisnici prava, njihovo punomoćnici i zakonski sljednici, dužni su u roku od 15 dana od dana nastale promjene prijaviti nadležnom organu i centru za socijalni rad svaku promjenu koja je od utjecaja na obim ili mogućnost daljeg korištenja priznatih prava.

Članak 43.

(Nadležnost za isplatu i korekcija koeficijenta)

- (1) Isplate novčanih naknada za priznata prava vrši Ministarstvo.
- (2) Novčana sredstva za isplatu za priznata prava osobama sa invaliditetom se u cijelosti osiguravaju u federalnom proračunu.
- (3) Isplate mjesecnih novčanih naknada izvršit će se na osnovu planiranih sredstava za proračunska godina, u kojoj se vrši isplata.
- (4) Ukoliko planirana proračunska sredstva za tekuću godinu budu nedostatna, raspoloživa sredstva dijele se iznosom potrebnim za isplatu i određuje koeficijent za mjesecna davanja, koji ostaje na snazi do rebalansa proračuna ili usvajanja novog proračuna.
- (5) Odluku o visini koeficijenta iz stavka (4). ovoga članka donosi Vlada Federacije, na prijedlog Ministarstva.
- (6) Isplate mjesecnih novčanih primanja izvršene na način utvrđen st. (4) i (5) ovog članka smatraju se konačnim.
- (7) U slučaju izmjene visine koeficijenta, korisnicima prava se neće izdavati nova rješenja, ali će im biti isplaćeni umanjeni korigirani novčani iznosi.

Članak 44.

(Povrat neosnovano isplaćenih sredstava)

- (1) Prava osoba sa invaliditetom iz članka 11. stavak (1) točka a), b) i c) ovog zakona, su osobna i neprenosiva i prestaju smrću korisnika ili prestankom postojanja zakonskih uvjeta za njihovim korištenjem, te se ista ne mogu naslijediti.
- (2) U slučaju smrti korisnika prava, zakonski sljednici, skrbnici, srodnici i punomoćnici, obvezni su u roku od 15 dana od dana smrti o toj činjenici obavijestiti nadležni prvostupanjski organ - donositelja prvostupanjskog rješenja, koji je rješavao o pravu umrlog podnositelja zahtjeva.

- (3) Ukoliko osobe iz stavka (2) ovoga članka u navedenom roku ne prijave činjenicu smrti ili podigne neosnovano uplaćena novčana sredstva, protiv istih će biti pokrenuti postupci povrata neopravdano isplaćenih sredstava.
- (4) Osoba kojoj je isplaćeno novčano primanje prema ovom zakonu, a na koje nije imala pravo, dužna je vratiti razliku između primljenog i stvarno pripadajućeg iznosa određenog pravomoćnim rješenjem ako je:
- a) na osnovu netočnih podataka za koje je znalo ili moralo znati da su netočni, ili je na neki drugi protuvpravni način ostvarilo novčano primanje koje mu ne pripada ili je ostvarilo novčano primanje u većem iznosu od onog koje mu pripada;
 - b) ostvarilo novčano primanje zato što nije prijavilo nastale promjene koje utječu na gubitak, prestanak ili smanjenje obima nekog prava, a znalo je ili je moralo znati za te promjene.
- (5) Dospjeli,a neisplaćeni iznosi novčanih primanja utvrđenih na temelju ovog zakona, čine dio ostavinske mase i isplaćuju se sljednicima sukladno odluci nadležnog organa donesenoj u ostavinskom postupku.
- (6) Ukoliko korisniku prava bude isplaćen veći iznos od pripadajućeg, povrat preisplaćenih sredstava se može vršiti i djelimičnim umanjenjem njegovih redovnih mjesecnih naknada po ovom zakonu, koje traje sve dok preisplaćeni novčani iznos ne bude vraćen.

Članak 45.
(Evidencija korisnika i izvršenih isplata)

- (1) Nadležni centar za socijalni rad vodi evidencije o korisnicima i izvršenim isplatama prema ovom zakonu upotrebom softverske baze podataka, koja je vlasništvo Federacije.
- (2) Nadležni centar za socijalni rad odgovoran je za kontrolu, praćenje i evidentiranje svih promjena od utjecaja na ostvarivanje prava korisnika.
- (3) Nadležni centar za socijalni rad je dužan po službenoj dužnosti, na temelju prijave korisnika prava ili saznanja na drugi način o nastaloj promjeni iz stavka (2) ovog članka pokrenuti postupak odmah, a najkasnije u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva, odnosno saznanja i donijeti rješenje o prestanku ili izmjeni priznatih prava prema odredbama ovog zakona.
- (4) Podaci u evidencijama iz stavka (1) ovog članka se prikazuju prema spolu i sastavni su dio statističke evidencije.

POGLAVLJE VIII - NADZOR

Članak 46. (Vršenje upravnog nadzora)

- (1) Upravni nadzor nad primjenom ovog zakona i podzakonskih propisa za njegovo provođenje vrši Ministarstvo i nadležni centri za socijalni rad u Federaciji, svako iz okvira svoje nadležnosti.
- (2) Kontrolu isplate novčanih naknada korisnicima prava, koje se osiguravaju u proračunu Federacije Bosne i Hercegovine, vrši Ministarstvo.
- (3) Ministarstvo, u elektronskoj bazi podataka, prikuplja, obrađuje i vodi evidencije o osobnim podacima podnositelja zahtjeva i korisnika prava koji su neophodni za ostvarivanje nadležnosti utvrđenih ovim zakonom, uključujući i njihov jedinstveni matični broj.
- (4) Osobni podaci iz stavka (3) ovog članka, mogu se unositi u isprave kojima se rješava o pravima utvrđenim ovim zakonom.

Članak 47. (Inspeksijski nadzor)

Inspeksijski nadzor nad provođenjem ovog zakona i podzakonskih akata donesenih na temelju ovog zakona, vrši nadležna federalna inspekcija po zahtjevu nadležnog organa ili po saznanju za učinjene propuste, sukladno svojim nadležnostima.

Članak 48. (Provredbeni propisi)

Federalni ministar rada i socijalne politike donijeti će u roku od 60 dana, od dana stupanja na snagu ovog zakona, propise o načinu i postupku ostvarivanja prava sukladno ovom zakonu, načinu isplate novčanih primanja, načinu vođenja evidencija o korisnicima prava i izvršenim isplataima i dostavljanju izvješća o utrošenim sredstvima sukladno ovom zakonu.

POGLAVLJE IX - PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 49. (Prekršajne odredbe)

- (1) Novčanom kaznom od 2.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se za prekršaj centar za socijalni rad ako:
- a) korisniku protivno odredbama ovog zakona, uskraći ili ograniči prava koja mu pripadaju;
 - b) omogući korištenje prava osobi kojoj ne pripada pravo po ovom zakonu ili joj ne pripada u tom obimu;
 - c) inspektoru ne osigura neometano obavljanje inspekcijskog nadzora i ne stavi mu na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju;
- (2) Za prekršaj iz stavka (1) ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba u centru za socijalni rad novčanom kaznom od 500,00 KM do 1.500,00 KM.

POGLAVLJE X - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 50. (Način usklađivanja za postojeće korisnike prava)

- (1) Svim korisnicima prava uvedenim u pravo po pravomoćnim rješenjima, koji su prava ostvarili i koriste ih po propisima koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona, izvršiti će se sukladno ovom zakonu korekcije mjesecnih novčanih naknada kroz jedinstvenu elektronsku bazu podataka, koju vodi Ministarstvo.
- (2) Korekcije će se izvršiti počev od prvog dana narednog obračunskog perioda, u odnosu na obračun koji je izvršen u mjesecu u kojem je ovaj zakon stupio na snagu.
- (3) Korisnicima prava se neće donositi nova rješenja.

Članak 51.

(Način isplate za nove podnositelje zahtjeva)

Za nove podnositelje, koji podnesu zahtjev za ostvarivanjem prava kod centra za socijalni rad nakon stupanja na snagu ovog zakona, obračun mjesecnih novčanih naknada za priznata prava će se utvrditi po odredbama ovog zakona.

Članak 52.

(Način usklađivanja, isplate i okončanja ranije započetih postupaka)

- (1) Za podnositelje zahtjeva, čiji su upravni postupci i postupci pribavljanja ocjene medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja započeti i nisu okončani do dana stupanja na snagu ovog zakona, odnosno u kojima nije doneseno rješenje u upravnom postupku, završit će se po odredbama zakona koji je bio na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona, a nadalje sukladno odredbama ovog zakona.
- (2) Obračun mjesecnih novčanih naknada kod priznavanja prava za osobe iz stavka (1) ovog članka, izvršiti će se po odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva pa do prvog dana narednog obračunskog perioda u odnosu na obračun koji je izvršen u mjesecu u kojem je ovaj zakon stupio na snagu, a nadalje u skladu sa odredbama ovog zakona.

Članak 53.

(Prestanak primjene zakonskih odredaba)

Danom stupanja na snagu ovog zakona, prestaje primjena odredaba čl. 18a., 18b., 18c., 18d., 18e., 18f., 18g., 18h., 18i., 18j., 18k., 18l., 18lj., 18m., 18n., 18nj., 18o., i 18p. Zakona o osnovama socijalne skrbi, skrbi civilnih žrtava rata i zaštite obitelji sa djecom („Službene novine Federacije BiH“, br. 36/99, 54/04, 14/09, 39/06, 45/16, 40/18 i 16/23).

Članak 54.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH.“

**OBRAZLOŽENJE
PRIJEDLOGA ZAKONA O JEDINSTVENIM NAČELIMA I OKVIRU MATERIJALNE
POTPORE OSOBAMA SA INVALIDITETOM U FEDERACIJI BOSNE I
HERCEGOVINE**

I - USTAVNI TEMELJ ZA DONOŠENJE OVOG ZAKONA

Ustavni temelj za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbama članka III.2.e), u vezi sa člankom III.3.(3). Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, kojim je utvrđeno da, federalna vlast ima pravo utvrđivati politiku i donositi zakone koji se tiču socijalne politike.

Prema odredbama članka III.2.e) i članka III.3.(1) i (2) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, federalna vlast i kantoni su zajednički nadležni za socijalnu politiku (u koju oblast spada i zaštita osoba sa invaliditetom). Tu nadležnost ostvaruju zajednički ili odvojeno, ili od strane kantona koordinirano od federalne vlasti. U pogledu ovih nadležnosti kantoni i federalna vlast dogovaraju se na trajnoj osnovi. Kantoni u ovoj oblasti imaju pravo utvrđivati politiku i provoditi zakone (članak III.3.(4)), kao i provoditi socijalnu politiku i uspostavljati službe socijalne skrbi (članak III.4.j)).

II - RAZLOZI ZA DONOŠENJE OVOG ZAKONA

Važeći Zakon o osnovama socijalne skrbi, skrbi civilnih žrtava rata i skrbi obitelji sa djecom („Službene novine FBiH“, br. 36/99, 54/04, 39/06, 14/09, 45/16, 40/18 i 16/23) je pretrpio niz izmjena i dopuna. Istim su uređena pitanja koja obuhvataju oblast socijalne skrbi, skrbi civilnih žrtava rata, skrbi obitelji sa djecom i skrbi osoba sa invaliditetom.

U cilju realizacije zaključaka donesenih od Vlade Federacije Bosne i Hercegovine u proteklim periodima, ovaj organ je poduzimao aktivnosti u smislu da se iz postojećeg zakona, izdvoje dijelovi zakona koji se odnose na različite oblasti iz teksta temeljnog zakona, u formi zasebnih zakona, kako je to Vlada Federacije BiH i zahtjevala.

Iz navedenih razloga sačinjen je tekst Prijedloga ovog zakona, kojim se uređuju pitanja za osobe sa invaliditetom, čijim će se usvajanjem u dijelu staviti van snage odredbe temeljnog zakona, te kojim se po prvi put utvrđuje predmetni, sveobuhvatni tekst zakona koji uređuje pitanja za osobe sa invaliditetom.

III - USKLAĐENOST PROPISA SA EUROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

U pogledu obveze koja se odnosi na usklađivanje predmetnog Zakona sa pravnom stečevinom Evropske unije, ističemo da je analizom primarnih, sekundarnih te ostalih izvora prava EU, utvrđeno da ne postoji mjerodavne odredbe sa kojima bi se vršilo usklađivanje u pogledu vrste i obima prava (Neke definicije su preuzete iz UN Konvencije osoba sa invaliditetom).

IV - OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH RJEŠENJA

- 1) Člankom 1. definira se ukratko sadržaj predmetnog propisa, u smislu koja sva pitanja od značaja za kategoriju „neratnih invalida“ se obrađuju, a posebno u dijelu koji se odnosi na ostvarivanje prava, koja su ovim zakonom propisana.
- 2) Člankom 2. zakona uklanja se eventualna diskriminacija u jednakom postupanju u odnosu prema muškarcima i ženama.
- 3) Člankom 3. ističe se da je zaštita osoba sa invaliditetom, kao dio socijalne zaštite, Ustavom određena kao zajednička nadležnost Federacije i kantona.
- 4) Člankom 4. predloženog teksta ostavlja se mogućnost da kantoni sukladno svojim nadležnostima i raspoloživim sredstvima utvrde i druga prava, koja će biti u funkciji unapređenja položaja osoba sa invaliditetom.
- 5) Člankom 5. je utvrđena međusobna suradnja organa vlasti svih nivoa sa reprezentativnim organizacijama osoba sa invaliditetom. Financiranje istih na federalnom nivou je regulirano odredbama Zakona o organizacijama OSI i CŽR i reprezentativnim organizacijama OSI i CŽR.
- 6) Člankom 6. utvrđena je obveza primjene važećeg Zakona o upravnom postupku u Federaciji BiH, izuzev kada su u pitanju posebne odredbe ovog zakona, a kojima je provođenje određenih radnji u postupku drugačije uređeno.
- 7, 8) Člankom 7. i 8. su određeni zakonski uvjeti za korištenjem prava, odnosno postojanje oštećenja organizma u visini od 90 % i 100 % kod osobe sa invaliditetom, da je osoba državljanin države BiH, te da ima prijavljeno prebivalište na području Federacije BiH.
UN Konvencijom o pravima osoba sa invaliditetom je utvrđeno: „Osobe sa invaliditetom su one osobe, koje imaju dugotrajna tjelesna, mentalna, intelektualna ili osjetilna oštećenja, koja u međudjelovanju s različitim preprekama mogu sprječavati njihovo puno učešće u društvu na ravnopravnoj osnovi sa drugima“. Shodno navedenoj odredbi Konvencije, zaštita se pruža upravo ovim osobama sa invaliditetom (90 % i 100 %), jer je njihova komunikacija sa okolinom trajno smanjena ili onemogućena, upravo zbog utvrđenog stupnja i težine invaliditeta.
UN Konvencijom o pravima osoba sa invaliditetom i Opcionim protokolom, nije određena, odnosno, nije nametnuta određena kategorizacija osoba sa invaliditetom za države potpisnice, odnosno koji stupanj oštećenja organizma treba da postoji kod osoba sa invaliditetom, da bi koristile raspoloživa prava.
Osobe sa „neratnim invaliditetom“, sa stupnjem oštećenja organizma 90% i 100% ne mogu funkcionirati kao osobe bez invaliditeta, same ne mogu zadovoljavati svoje temeljne životne potrebe (osoba se ne može samostalno oblačiti, svlačiti, samostalno se kretati u stanu i izvan stana, održavati osobnu higijenu, obavljati druge fiziološke

potrebe, ne mogu se samostalno kretati izvan stana radi nabavke temeljnih životnih potrepština i koristiti zdravstvenu skrb), te im se ove novčane naknade isplaćuju isključivo kao naknada za izjednačavanje mogućnosti u pogledu njihovog funkcioniranja u društvu, zajedno sa zdravim osobama.

Europski sud za ljudska prava je već razmatrao predmete različitosti zaštite i visine novčanih naknada osoba sa invaliditetom, u zavisnosti od visine utvrđenog stupnja oštećenja organizma, uzroku invaliditeta, različitosti visine materijalnih naknada, te zaključio slijedeće:

„Država ima slobodno polje procjene u pogledu općih pitanja ekonomске i socijalne politike, što uključuje i pitanje kako najbolje regulirati prava socijalnog osiguranja za osobe sa invaliditetom, te osigurati novčana sredstva za njihovu isplatu“. Uvažavajući stavove presude Europskog suda za ljudska prava, predloženim tekstom ovog zakona se i dalje pruža materijalna potpora osobama sa najtežim stupnjem oštećenja organizma u visini od 90% i 100%, dok ostale osobe sa invaliditetom, sa utvrđenim stupnjem oštećenja organizma ispod 90% mogu koristi druga prava, utvrđena drugim federalnim, kantonalnim i drugim propisima, ili se zapošljavati na tržištu rada pod općim ili posebnim uvjetima.

Napominjemo još jednom da je prema međunarodnim dokumentima stvar ocjene države kako će urediti pitanja naknada za osobe sa invaliditetom sukladno svojim mogućnostima, da li će ispostaviti bilo koji oblik sistema socijalnog osiguranja ili ne, a što uključuje i izbor vrste i iznosa naknada koje će pružiti što je ukorijenjeno u načelu solidarnosti, a ne odgovornosti, koje bi podrazumijevalo pojam pune isplate za pretrpljenu štetu, što je nešto sasvim drugačije, od ideje pružanja socijalne pomoći onima kojima je pomoći zaista potrebna.

9) Člankom 9. posebno je predviđena zabrana diskriminacije po bilo kojem temelju, te obveza poštovanja rodne jednakosti.

10) Člankom 10. se razrađuju jedinstvena načela, odnosno okvirno uređuju pitanja iz svih oblasti od značaja za osobe sa invaliditetom, koja trebaju biti uređena i drugim zakonima, kojima se ta pitanja uređuju za zdrave osobe. Tekstom ovog zakona se uređuju samo pitanja, koja se odnose na pružanje materijalne potpore osobama sa najtežim stupnjem invaliditeta, zbog utvrđenog zdravstvenog oštećenja organizma.

11) Člankom 11. se okvirno uređuju prava koja mogu koristiti osobe sa invaliditetom po odredbama ovog zakona i druga prava koja mogu koristiti po propisima o socijalnoj zaštiti, zdravstvenom osiguranju, zdravstvenoj zaštiti, zapošljavanju i obrazovanju. Usvojena je primjedba u pogledu uspostave ostvarivanja mogućnosti korištenja prava na personalnog asistenta, a obzirom da je socijalna zaštita stvar podijeljene nadležnosti između Federacije i kantona, zakonski i provedbeni propisi će se donijeti na kantonalnom nivou.

12, 13, 14 i 15) Navedenim člancima uređuje se definicija osobe sa invaliditetom, definicija i vrste invaliditeta, vrste invaliditeta, te stanje koje je posljedica fiziološkog starenja organizma, koje nije invaliditet.

16, 17, 18, 19, 20, 21) Navedenim člancima se uređuju prava koja se osiguravaju za osobe sa invaliditetom, odnosno pravo na osobnu invalidinu, dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak, uvjeti za njihovim ostvarivanjem, način obračuna visine naknada za ta prava, isključenje od korištenja i druga pitanja za ostvarivanje tih prava.

22, 23) Istim su predviđene i obrađene situacije kaznene odgovornosti osobe sa invaliditetom, te utjecaj sudskog postupka i presuda na ostvarivanje i dalje korištenje novčanih naknada i ostvarivanje prava po odredbama ovog zakona.

24, 25) Navedenim člancima je utvrđeno formiranje osnovice na temelju koje se vrši obračun mjesecnih novčanih naknada, te njeni usklađivanje. Od 2009. godine je osnovica bila fiksna i iznosila je 274,40 KM, bez mogućnosti mijenjanja i usklađivanja. Izmjenama zakona iz 2023. godine, koje su usvojene na Parlamentu, bez proslijeđivanja Vladi Federacije BiH na suglasnost i drugim tijelima na mišljenje (Federalno ministarstvo pravde, Federalno ministarstvo finansija, Ured Vlade Federacije BiH za zakonodavstvo i usklađenost sa propisima Europske unije). Ista se vezuje za najnižu plaću u Federaciji BiH, te se usklađuje sa rastom najniže plaće. Na svojoj 20. sjednici, koja je održana dana 15.11.2023. godine Vlada Federacije BiH je usvojila Zaključak V. broj: 1668/2023. Istim je zaduženo Federalno ministarstvo rada i socijalne politike i Federalno ministarstvo financija, da u međusobnim konsultacijama pristupe pripremi izmjena zakonskih rješenja, kojima su utvrđena prava pojedinih kategorija na temelju kojih se vrši isplata naknada bazirana na minimalnoj ili prosječnoj plaći, kako bi te izmijene pratile set zakona o fiskalnoj reformi. Prilikom davanja mišljenja na predloženi tekst Nacrt koji je bio u javnoj raspravi, u kojem je predviđeno da se osnovica za obračun novčanih naknada i dalje vezuje za najnižu plaću u Federaciji BiH, koje rješenje je trenutno na pravnoj snazi, Federalno ministarstvo financija je dalo primjedbu na način obračuna novčanih naknada na temelju koeficijenta, koji se u stupnju vezuje za najnižu plaću u Federaciji BiH, imajući u vidu pri tome eventualni porast najniže plaće i kontinuirani rast broja osoba koje se uvode u pravo.

Konkretna primjedba ovog organa je „Mišljenja smo da nije adekvatna formulacija da se osnovica za izračun visine mjesecnih novčanih naknada po predmetnom Zakonu, izračunava na osnovu najniže plaće zbog mogućeg značajnog povećanja iznosa najniže plaće, u setu planiranih novih fiskalnih zakona u narednom periodu, te sugeriramo da se ovaj iznos definije na drugačiji način (npr. umnožak određenog koeficijenta i prosječne mjesecne neto plaće iz prethodne godine ili da se utvrdi fiksna osnovica uz množenje sa odgovarajućim koeficijentom).

Usvajanje Zakona u predloženom tekstu ima direktni fiskalni uticaj na proračun FBiH, te je stoga potrebno ograničenje neprimjereno rasta naknada za navedene kategorije“.

Iz navedenih razloga u ovom tekstu, nakon javne rasprave izmijenjeni su ovi članci 24. i 25. u smislu da se utvrđuje fiksna osnovica u iznosu od 495,20 KM što je i prijedlog Federalnog ministarstva financija, te je izmijenjen i način njenog usklađivanja. (Ova visina osnovice je utvrđena nakon njenog usklađivanja sa rastom najniže plaće za 2024. godinu)

Ovakav način izračuna osnovice i njenog usklađivanja je predviđen odredbama Zakona o pravima branitelja i članova njihovih obitelji („Službene novine Federacije BiH“ br. 33/04, 56/05, 70/07, 9/10, 90/17 i 29/22), čije odredbe se primjenjuju i na kategoriju civilnih žrtava rata prilikom utvrđivanja visine novčanih naknada za prava predviđena Zakonom o civilnim žrtvama rata. Smatramo da za sve osobe sa invaliditetom, odnosno i „neratne invalide“ treba biti utvrđen takav način obračuna i usklađivanja, prioritetno zbog zaštite proračunskih sredstava, a nadalje primjene istih instrumenata, kako se ne bi mogao zloupotrebljavati institut diskriminacije.

26) Člankom 26. je po prvi put utvrđena svrha davanje materijalnih naknada osobama sa invaliditetom. Ovim se na određeni način zadovoljavaju obveze po UN konvenciji o pravima osoba sa invaliditetom, u smislu da se država opredijelila pružiti zaštitu najugroženijim kategorijama, radi izjednačavanja mogućnosti.

27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35) Navedenim člancima se uređuju nadležnosti prvostupanjskih i drugostupanjskih organa, postupak za ostvarivanjem prava, jedinstveni institucionalni model pribavljanja ocjene medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja Instituta za medicinsko vještačenje.

Institut za medicinsko vještačenje je po prvi puta sačinio, usvojio i primjenjuje Pravilnik o jedinstvenim kriterijima i pravilima postupka medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja i Listu invaliditeta, koja je njegov sastavni dio. Isti će poštivati načela sadržana u UN Konvenciji o pravima osoba sa invaliditetom, a bazirat će se na dijelovima Liste svjetske zdravstvene organizacije (MKF), kojima se isključivo tretira invaliditet, urođeni i stečeni, nakon završenog liječenja, a primjenjivat će se jedinstveno prilikom donošenja ocjene medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja za sve kategorije osoba sa invaliditetom. Donošenjem ovog Pravilnika i Liste, se postupilo po preporukama Komiteta za prava lica sa invaliditetom iz dokumenta Zaključna razmatranja o inicijalnom izvještaju Bosne i Hercegovine, kojim je preporučeno da država potpisnica izradi i primjeni usklađene kriterije i postupke ocjenjivanja stupnja invaliditeta za sve osobe sa invaliditetom, bez obzira na uzrok nastanka invaliditeta. Novodoneseni akti Instituta za medicinsko vještačenje, su temelj za sačinjavanje ocjene medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja Instituta, za osobe sa invaliditetom „neratni invalidi“ po ovom zakonu.

Kao novina, nakon obavljene javne rasprave, a na osnovu nadležnosti obrađivača propisa koje proističu iz članka 29. Zakona o osnivanju Instituta, bliže je uređena sadržina ocjene medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja. Naime, stupanj oštećenja organizma se utvrđuje po unutarnjim aktima Instituta, dok se pravo na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak utvrđuje na temelju odredaba ovog Zakona, opisno. Predviđeno je da nalaz Instituta mora sadržavati opis potreba podnositelja zahtjeva, odnosno koje temeljne potrebe ne može zadovoljiti, odnosno ne može potpuno zadovoljiti bez pomoći drugog lica, kako bi mu se utvrdila potreba za korištenjem prava na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica I ili II grupe i ortopedski dodatak.

36, 37, 38, 39, 40) U cilju jednoobrazne primjene unutarnjih akata Instituta predviđa se postupak verifikacije zakonitosti korištenja prava. Do donošenja Jedinstvene liste

invaliditeta („Službene novine Federacije BiH“, broj: 63/21) ocjena korisnika po odredbama ovog zakona se vršila po različitim unutarnjim aktima Instituta, zbog čega se ovom organu prigovaralo na diskriminirajući položaj među korisnicima prava (ocjene prema Privremenoj listi invaliditeta iz 2009. godine, ocjene prema Listi invaliditeta iz 2010. godine). Iz navedenih razloga, a postupajući po prvi put po Preporukama Komiteta, donesena je Jedinstvena lista invaliditeta koja se primjenjuje na sve osobe sa invaliditetom bez obzira na uzrok njegovog nastanka, te se kod svih korisnika prava po ovom unutarnjem aktu Instituta treba utvrditi potreba za dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedskim dodatkom, po jedinstvenom pristupu invaliditetu i jedinstvenim pravilima ocjene.

Nadalje, kroz postupak verifikacije bi se trebalo po prvi put utvrditi oznaka šifre invaliditeta po vrsti invaliditeta, kako je to predviđeno odredbama ovog zakona, sve u cilju potpunih informacija o broju osoba sa invaliditetom po vrstama invaliditeta, te eventualnom donošenju posebnih propisa za svaku grupu, kojima će se zadovoljiti njihove potrebe, jer svaka specifična grupa ima potrebu za posebnim pristupima njihovim potrebama, te boljem ciljanju novčanih sredstava.

41, 42, 43) Obrađene su posebne odredbe, koje su bile na identičan način sadržane u osnovnom propisu.

44) Navedenim člankom se regulira pitanje povrata neosnovano isplaćenih sredstava nakon smrti korisnika prava, neosnovano isplaćenih sredstava nakon nastanka nekog drugog razloga koji utječe na njihovo dalje korištenje, a isplata novčanih naknada je vršena za periode koji nisu pokriveni rješenjem organa uprave.

Donesenim podzakonskim aktima su preciznije uređeni i opisani načini i pravne radnje, koje Ministarstvo poduzima u cilju povrata neosnovano isplaćenih sredstava.

45) Člankom 45. je propisano vođenje evidencija kroz informatički sustav podataka svih osoba sa neratnim invaliditetom, kako na nivou prvostupanjskog tako i na nivou drugostupanjskog organa, na području Federacije BiH. Vlasnik ove baze podataka je Federacija Bosne i Hercegovine.

46, 47, 48) Obrađen institut nadzora, upravnog i inspekcijskog, te donošenje nedostajućih provedbenih akata za praktičnu primjenu ovog zakona.

49, 50, 51, 52, 53, 54) Prelaznim odredbama je formuliran način provođenja Prijedloga zakona. Izmjene zakona iz 2023. godine su provedene na način da je za cca. 45000 korisnika po odredbama trenutno važećeg zakona, izvršena korekcija isplata kroz informatičku bazu podataka počev od 01.04.2023. godine, a za sve druge podnositelje zahtjeva se primjenjuju odredbe izmijenjenog zakona.

Tek Prijedlogom ovog zakona je određeno da se neće donositi nova rješenja ukoliko dodje do izmjene novčanog iznosa, vodeći računa o kapacitiranosti prvostupanjskih i drugostupanjskih organa, te također onemogućavajući pokretanje sudskih postupaka radi uskladišivanja iznosa sa pravomočnog rješenja i iznosa koji se isplaćuje na bankovni račun u slučaju povećanja ili smanjivanja osnovice.

V - PROCES KONSULTACIJA I OBRAZLOŽENJE PRIMJEDBI NADLEŽNIH ORGANA

Postupajući po zaduženju Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo rada i socijalne politike je organiziralo i provelo javnu raspravu sukladno procedurama predviđenim u Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine, za donošenje zakona iz zajedničke nadležnosti kantona i federalne vlasti, u trajanju od 90 dana.

U smislu navedenog, Nacrt zakona je objavljen na web stranici Federalnog ministarstva rada i socijalne politike i stavljen u javnu raspravu u periodu od 12.04.-12.07.2023. godine.

Pisani dopis obavještenja o otvaranju javne rasprave upućen je kantonalnim skupštinama svih kantona, kantonalnim ministarstvima (Ministarstvo zdravstva, rada i socijalne politike Unsko-sanskog kantona; Ministarstvo zdravstva, rada i socijalne politike Posavskog kantona; Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona; Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i izbjeglice Zeničko-Dobojskog kantona; Ministarstvo za socijalnu politiku, zdravstvo, raseljena lica i izbjeglice Bosansko-Podrinjskog kantona; Ministarstvo zdravstva i socijalne politike Srednjobosanskog kantona; Ministarstvo zdravstva, rada i socijalne politike Hercegovačko-Neretvanskog kantona; Ministarstvo zdravstva, rada i socijalne skrbi Zapadno-Hercegovačkog kantona; Ministarstvo za rad, socijalnu politiku, raseljena lica i izbjeglice Kantona Sarajevo i Ministarstvo rada, zdravstva, socijalne skrbi i prognanih Kantona 10).

Prijedlog zakona je dostavljen i udružama osoba sa invaliditetom (Savez distrofičara Federacije BiH, Savez invalida rada Federacije BiH, Udruženju oboljelih od Morbus crohn-a, Savezu udruženja oboljelih od poliomielitisa i povrede mozga i kičmene moždine, Savez udruženja osoba sa cerebralnom paralizom, Savezu paraplegičara i oboljelih od dječje paralize Federacije BiH, Savez udruženja oboljelih od Multiple skleroze, Savezu slijepih Federacije BiH, Savezu organizacija osoba sa intelektualnim poteškoćama Federacije BiH, Savezu slijepih HB Mostar, Udruženju život sa Down sindromom i Uniji Osoba sa invaliditetom).

Kao rezultat javne rasprave zaprimljeni su komentari, primjedbe, sugestije, prijedlozi i mišljenja, kako institucija tako i udruženja koja okupljaju i zastupaju interes ove populacije osoba sa invaliditetom.

Dostavljena mišljenja, primjedbe i prijedlozi su nakon razmatranja uvršteni u Obrazac objedinjenih komentara, prijedloga i sugestija na predloženi propis, koji je sastavni dio materijala, koji će se dostaviti uz Prijedlog zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške osobama sa invaliditetom u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Članci teksta na koje su date primjedbe :

Članak 2.; Članak 3.; Članak 4.; Članak 5.; Članak 7.; Članak 8.; Članak 10.; Članak 11.; Članak 12.; Članak 13.; Članak 14.; Članak 15.; Članak 18.; Članak 19.; Članak 20.; Članak 21.; Članak 22.; Članak 23.; Članak 24.; Članak 27.; Članak 28.; Članak 31.; Članak 32.; Članak 33.; Članak 37.; i Članak 41.

Primjedbe koje su usvojene u cijelosti ili djelimično uz obrazloženje čine sastavni dio Tabele obrasca objedinjenih komentara. Iste se odnose na popravke predloženog teksta.

Krucijalne primjedbe, koje bi mijenjale koncept cijelog zakona, a koje nisu prihvaćene su:

Utvrđivanje osnovice u visini od 50 % prosječne plate u Federaciji Bosne i Hercegovine, koja bi se uskladivala sa izmjenama visine prosječne plaće prema posljednjem objavljenom podatku Federalnog zavoda za statistiku.

Primjedba nije usvojena. Pri određivanju osnovice, koja je temelj za obračun visine novčanih naknada, obrađivač se rukovodio stavom Europskog suda u smislu da sama država, potpisnica UN Konvencije o pravima osoba sa invaliditetom može odrediti kome će pružiti pomoć i u kom obimu, zavisno od svojih finansijskih mogućnosti.

Određivanje osnovice na predloženi način, obzirom na broj osoba koji imaju novčane naknade (CŽR, RVI, socijalna davanja, neratni invalidi) bi dovela u pitanje funkcioniranje države odnosno stabilnost proračuna.

Nije prihvaćena niti primjedba o ponovnom uvođenju u pravo osoba sa invaliditetom sa oštećenjem organizma u visini od 60%, 70% i 80%, niti predložena izmjena postotaka izračuna visine naknada za pojedina prava: osobna invalidnina I grupe 50% osnovice, II grupe 40% od osnovice, III grupe 30% od osnovice, IV grupe 20% od osnovice, V grupe 10% od osnovice iz slijedećih razloga:

-Postojanje Odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine da nema diskriminacije, ukoliko osobe sa nižim stupnjem oštećenja organizma nisu obuhvaćene zakonskom zaštitom, te ako primaju novčane naknade za ista prava manje u odnosu na druge kategorije osoba sa invaliditetom;

Ustavni sud BiH je donio Odluku o dopustivosti i meritumu u pogledu ocjene ustavnosti odredbe zakona koja štiti i omogućava materijalna davanja samo osobama sa invaliditetom kod kojih je utvrđeno oštećenje organizma u visini od 90% i 100%, a ne štiti i osobe sa invaliditetom sa oštećenjem organizma ispod 90%. Utvrđeno je da je ovakva odredba u skladu sa člankom II/4 Ustava Bosne i Hercegovine, člankom 14. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, te člankom 1. Protokola Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Odluka je rezultat pokrenutog postupka ocjene ustavnosti navedenog članka, kako bi se okončao veliki broj pokrenutih parničnih postupaka pred općinskim sudom u Sarajevu. Postupke su pokrenule osobe sa invaliditetom, koje su 2009. godine izvedene iz prava (oštećenje organizma u visini od 60%, 70% i 80%) jer im je izmjenom zakona iz 2009. godine, dalja materijalna podrška uskraćena.

Osnov njihove tužbe, po njihovom mišljenju, se zasniva na diskriminaciji, jer su kao osobe sa neratnim invaliditetom diskriminisane u odnosu na CŽR kod kojih su zaštićene osobe kod kojih je utvrđeno oštećenje organizma od 60% do 100%, te u odnosu na RVI kod kojih su zaštićene osobe sa oštećenjem organizma u procentu od 20% do 100%.

Materijalne naknade prema Zakonu o pravima branitelja i članova njihovih obitelji predstavljaju između ostalog ratne reparacije, odštete i zasluge koju su ove osobe imale u odbrani države.

Kod civilnih žrtava rata (a to je predviđeno i novim Zakonom o zaštiti civilnih žrtava rata) materijalne naknade za CŽR kod kojih je utvrđeno oštećenje organizma u visini od 60%, 70% i 80% predstavljaju reparaciju za uskraćenu zaštitu od strane države zbog invaliditeta koji su zadobile tijekom rata i uslijed ratnih aktivnosti kao civili, kada je država imala pozitivnu obavezu zaštiti ih.

Materijalne naknade za CŽR kod kojih je utvrđeno oštećenje organizma u visini od 90% i 100% predstavljaju materijalne naknade dijelom zbog reparacije, a dijelom za izjednačavanje mogućnosti, kako bi sa zdravim osobama mogle ravnopravno učestvovati u svim segmentima društva.

Materijalne naknade za osobe sa neratnim invaliditetom, kod kojih je utvrđeno oštećenje organizma u visini od 90% i 100% su isključivo naknade za izjednačavanje mogućnosti, odnosno namjera države da zaštiti osobe sa najtežim stupnjem oštećenja organizma.

U konkretnoj situaciji država ima slobodno polje procjene u pogledu opštih pitanja ekonomskog i socijalne politike, što uključuje i pitanje kako najbolje regulirati prava socijalnog osiguranja za osobe s invaliditetom (OSI i CŽR), te osigurati sredstva za isplatu invalidnina, a što je i u skladu sa stajalištima Europskog suda iz presude *Popović i drugi protiv Srbije*.

-Postojanje presude Europskog suda za ljudska prava u predmetu Popović i drugi protiv Srbije, čije navode je u svom predmetu usvojio i Ustavni sud BiH, odnosno da nema diskriminacije;

-Mogućnost korištenja svih drugih prava po propisima o socijalnoj zaštiti, zdravstvenoj zaštiti, zapošljavanju, zdravstvenom osiguranju, obrazovanju, koje osobe sa invaliditetom od 60% - 90% mogu koristiti;

-Narušavanje usvojenog koncepta države da štiti najugroženije kategorije osoba sa invaliditetom, jer bi se na taj način pojavio veliki broj osoba čije funkcionisanje nije zavisno od pomoći države;

-Pogodovanje tendenciji da ove osobe koriste institut pomoći i ne teže zapošljavanju i socijalnom uključivanju;

-Onemogućavanje popravljanja demografske strukture, u smislu zadržavanja mladih na ovim prostorima kroz zapošljavanje i povećanje plaća, jer se sa ograničenim finansijskim mogućnostima države ne mogu isfinansirati sve potrebe svih, po svim pitanjima i nivoima;

-Od istog predлагаča istaknuta je primjedba da se osnovica u tekstu Nacrtu ponovno izmijeni u smislu da se u procentu vezuje za prosječnu plaću u Federaciji BiH i da se sa njom usklađuje, po mišljenju ovog organa se ne bi trebala uvažiti iz slijedećih razloga:

-U tom slučaju bi trebalo osigurati na godišnjem nivou dodatnih cca. 500.000.000,00 KM u federalnom proračunu za isplatu novčanih naknada za priznata prava,

-Tendencija da se primanja ovih osoba vezuju za prosječnu plaću je socijalno nepravedna, prije svega prema penzionerima koji su cijeli svoj životni vijek radili i plaćali svoje osiguranje, a primaju manje naknade.

PRIBAVLJANJE MIŠLJENJA

Kao dio obavezne procedure izrade zakona i drugih propisa Federacije Bosne i Hercegovine, a u skladu sa članom 27. Poslovnika o radu Vlade Federacije Bosne i Hercegovine sačinjeni tekst Nacrta zakona se dostavlja na pribavljanje mišljenja nadležnim organima: Federalnom ministarstvu financija, Uredu za zakonodavstvo i usklađenost sa propisima Europske unije i Federalnom ministarstvu pravde.

Posebno napominjemo da Federalno ministarstvo financija prilikom davanja svog mišljenja na predloženi tekst Nacrta zakona, ima u vidu da je cijena koštanja ovog zakona trebala biti utvrđena prilikom usvajanja izmjena od 08.03.2023. godine, koje su provedene i za 2023. godinu koštaju 220.000.000,00 KM, po trenutno važećoj osnovici.

Jedini dodatni trošak je trošak provedbe verifikacije u gore naznačenom iznosu, te ga smatramo opravdanim, zbog dobrobiti koja se očekuje njenom provedbom.

MIŠLJENJE UREDA ZA ZAKONODAVSTVO I USKLAĐENOST SA PROPISIMA EUROPSKE UNIJE

Svojim aktima broj: 01-02-02/1-31-950-3/23 od 14.12.2023. godine, 01-02-02/1-31-950-4/23 od 22.12.2023. godine i 01-02-02/3-31-1070/23 od 21.12.2023. godine, je dao pozitivno mišljenje na dostavljeni tekst Nacrta. U dostavljenim aktima su iznesene primjedbe u pogledu nomotehničkih pojedinosti, koje su ugrađene u predmetni tekst, te primjedbe u dostavljenom Obrascu A1 - Obrazac za provedbu skraćene procjene utjecaja propisa, koji je korigiran u skladu sa datim primjedbama.

MIŠLJENJE FEDERALNOG MINISTARSTVA PRAVDE

Svojim aktom broj: 03-02-6-4180/23 od 20.12.2023. godine, ovaj organ je dao pozitivno mišljenje na dostavljeni tekst Nacrta, uz jednu primjedbu koja je ugrađena u predloženi tekst.

MIŠLJENJE FEDERALNOG MINISTARSTVA FINANCIJA

Svojim aktom broj: 06-02-4-9096/23 od 20.12.2023. godine Federalno ministarstvo financija je imalo primjedbe na prijedlog članka 24. i 25. teksta Nacrta. Istaknuto je da nije adekvatna formulacija određenja osnovice koja se vezuje uz najnižu plaću u Federaciji BiH, vodeći računa o finansijskim sredstvima i potencijalno novom broju korisnika, što bi za posljedicu imalo direktni utjecaj na federalni proračun i isto nije sukladno planiranom setu novih fiskalnih zakona u narednom periodu.

Stoga je ovaj organ, kao obrađivač ovog propisa ponudio rješenje i fiksirao osnovicu koja je temelj izračuna novčanih naknada za osobe sa invaliditetom, sukladno dostavljenom mišljenju Federalnog ministarstva financija.

VI - FINANCIJSKE IMPLIKACIJE PREDLOŽENIH IZMJENA

Provođenje ovog zakona zahtjeva dodatna finansijska izdvajanja iz federalnog proračuna.

Napominjemo da su Izmjene Zakona o osnovama socijalne zaštite, zaštite civilnih žrtava rata i zaštite obitelji s djecom donesene 2023. godine u Parlamentu Federacije BiH, na zahtjev poslanika po skraćenom postupku, a da na zakon Vlada FBiH nije davala saglasnost, niti se tekst izmjena dostavljao nadležnim tijelima na mišljenjem odnosno Federalnom ministarstvu pravde, Federalnom ministarstvu finansija, te Uredu za zakonodavstvo i usklađenost sa propisima Europske unije.

Izmjene zakona od 08.03.2023. godine su već provedene, sa usvojenom osnovicom koja se vezuje za iznos najniže plaće u Federaciji BiH (Pri usvajanju teksta izmjena, nije se vršio obračun ukupne cijene koštanja zakona).

PROJEKCIJA PROVOĐENJA ZAKONA U TOKU 2023. GODINE

Za ove namjene u proračunu za 2023. godinu su osigurana novčana sredstva u visini od 160.000.000,00 KM.

U toku provođenja izmjena, primjećen je enormno povećani broj podnositelja zahtjeva od 01.04.2023. godine, te kako bi ovaj organ mogao ispuniti svoje nametnute zakonske obaveze, zahtjevom je traženo dodatnih 67.000.000,00 KM za tekuću godinu, što je i osigurano usvajanjem rebalansa proračuna.

Cijena koštanja provedbe ovog zakona u tijeku 2023. godine iznosi 219.037.278,40 KM za 47 059 korisnika.

PROJEKCIJA KOŠTANJA ZAKONA ZA 2024. GODINU

-Osnovica, koja se vezuje za najnižu plaću u Federaciji BiH u toku 2023. godine je 476,80, KM (80% visine najniže plaće u Federaciji BiH).

-Lična invalidnina I i II grupe po novoj osnovici, uz preuzeti procenat od osnovice za obračun iz prethodnog zakona u visini od 40% od osnovice za prvu grupu lične invalidnine i 30% od osnovice za drugu grupu iznosi 190,72 KM i 143,04 KM.

-Dodatak za njegu i pomoć I i II grupe po novoj osnovici uz preuzeti procenat od osnovice za obračun iz prethodnog zakona i to 100% za prvu grupu i 50% od osnovice za drugu grupu iznosi 476,80 KM i 238,40 KM.

-Ortopedski dodatak po novoj osnovici uz preuzeti procenat od osnovice za obračun iz prethodnog zakona u visini od 7% iznosi 33,38 KM.

Prosječan iznos novčanih naknada po izmijenjenom zakonu i usvojenoj osnovici iznosi **446,42 KM**.

U ovom predloženom tekstu utvrđuje se visina osnovice fiksno i iznosi **495,20 KM**.

Najniža plaća za 2024. godinu **619,00 KM**

Osnovica je 80% najniže cijene rada i iznosi **495,20 KM**

Izračuni visine novčanih naknada u skladu sa izmjenom najniže plaće za 2024. godinu:

Lična invalidnina I grupe 40% od osnovice - **198,08 KM**

Lična invalidnina II grupe 30% od osnovice - **148,56 KM**

Dodatak za njegu i pomoć I grupe 100% od osnovice **495,20 KM**

Dodatak za njegu i pomoć od drugog lica II grupe 50% osnovice **247,60 KM**

Ortopedski dodatak 7% od **34,66 KM**

Što je sve povećanje za cca 4% u odnosu na 2023. godinu.

Broj korisnika sa 31.12.2023. godine je iznosio 47 059 korisnika. Novčani iznos za isplatu ovog broja postojećih korisnika je iznosio 20.810.000,00 KM na mjesecnoj razini. Računajući uvećanje osnovice za 2024. godinu za postojeće korisnike treba osigurati dodatnih 850.000,00 KM na mjesecnoj razini, odnosno na mjesecnoj razini ukupno 21.660.000,00 KM x12 mjeseci što iznosi **259.920.000,00 KM** samo za postojeće korisnike koji su uvedeni u pravo zaključno sa 31.12.2023. godine.

Za 2023. godinu u pravo je uvedeno cca 4000 novih korisnika (razlika 2022. kada je bilo 43 978 korisnika).

Očekujući sličan priliv korisnika u toku 2024. godine sa uvećanjem osnovice za 2024. godinu (prosjek mjesecnih primanja je 464,00 KM) x 4000 x 12 mjeseci iznosi cca. dodatnih **22.300.000,00 KM** za nove korisnike.

Ukupna cijena koštanja zakona za 2024. godinu za postojeće i nove korisnike je **282.220.000,00 KM** (u ova sredstva nisu se mogla uračunati preminula lica u tijeku 2024. godine koja se skidaju sa isplate sa danom smrti).

Cijena koštanja verifikacije

14 403 korisnika ostvaruju pravo na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica I grupe.

20 784 korisnika ostvaruju pravo na dodatak za njegu i pomoć II grupe.

Ukupno 35 187 korisnika bi podlijegali postupku verifikacije.

Prosječna cijena verifikacije po jednom korisniku bi iznosila cca. 120 KM (neposredan pregled u Institutu ili kućna posjeta).

Za predviđene korisnike to bi iznosilo ukupno 4.222.440,00 KM (ukoliko se Sporazumom sa Institutom za medicinsko vještačenje, obzirom na broj korisnika ne postigne dogovor o drugoj cijeni koja je manja).